

Pavla Kovařičová: Historie a současnost policejní uniformy (bakalářská práce)
Posudek vedoucího práce Mgr. Marie Bakšteinové

Zhodnocení spolupráce

Autorka se mnou pravidelně konzultovala pokroky a nejasnosti při tvorbě práce (formou e-mailů), úměrně vlastním možnostem při plném pracovním vytížení v zaměstnání. Pouze autorskou část jsem neměla možnost shlédnout s dostatečným časovým předstihem, abychom společně mohli zapracovat na případných změnách nebo zlepšení. Obecně jsem ale s mírou vzájemného kontaktu velmi spokojená, s přihlédnutím k časovým možnostem autorky.

Naplnění zadaných požadavků bakalářské práce

Autorka splnila požadavky, které na ní byly kladeny v zadání práce v různé míře. Teoretickou část bych označila jako dobrou, oproti tomu část výtvarně didaktická velmi příjemně předčila očekávání svou kvalitou, ve smyslu rozsáhlého pojetí i jeho relevance. Část autorská je zajímavá i diskutabilní, zmíním se o ní níže. Je zároveň nutné upozornit, že jsem se rozhodla doporučit vypuštění dotazníkového výzkumu, který byl bohatě nahrazen zmiňovanou rozsáhlou didaktickou částí. Formálně autorka využívá citací, poznámek pod čarou v hojné míře, seznam zdrojů je obsahově kvantitou i kvalitou dobrý a systematicky vhodně řešený.

Bližší komentář obsahu práce

Kapitoly 1.a 2., které nás seznamují s klíčovými pojmy práce a ukazují sociálně-historický vývoj policejní uniformy a pojmu uniformita obecně, jsou vcelku vyrovnaně a vhodně řešeny, přesto jsou tu místa a postupy vhodnější a zdařilé, stejně jako méně vhodné.

Počátek práce jakoby místy upadal do příliš popisného výčtu struktur a možností, na druhou stranu nás autorka takto seznamuje s potřebnou terminologií. Historie policejní uniformy je podána poctivě a důkladně (i když by někdy hutný tok faktů snesl proložení vlastní zajímavou interpretací, nebo nápadem). Velmi vhodným odlehčením a zapojením autorčiny schopnosti interpretace jsou navazující kapitoly o symbolické a metaforické rovině uniformy. Právě tento vlastní přínos a nadhled je velmi zajímavý a osvěžující. Naopak za nepřilíš zdařilou považuji kapitolu 1.3.1

Historický vývoj uniformity. Vzhledem k tomu, že jakákoliv móda sebou nese prvky uniformity, si autorka ukousla příliš velké sousto, se kterým se nevypořádala. Uchýlila se k uvádění některých historických proměn módy, aniž by čtenář pochopil, podle jakého klíče vybírala, o čem se zmínit a co vypustit. Dozvídáme se systematicky o módě gotiky až rokoka, pak je najednou vypuštěno celé 19.století a objevujeme se na jeho konci. Tato kapitola by snesla na počátku vysvětlení koncepce.

Musím však velmi vyzdvihnout část výtvarně-didaktickou, ve které autorka dokázala čerpat ze svých bohatých zkušeností výtvarné práce s dětmi v policejním prostředí. Ráda jí odpustím i neobratnost v používání výtvarně didaktických termínů, protože za mnohem zásadnější považuji přínosné nápady k tvorbě s dětmi různého věku na téma policejního prostředí. Autorka profesionálně zapojuje motivaci i metodiku a vše evidentně na základě vlastních zkušeností, které jsou patrné z praktických rad při motivování a zadávání úkolů.

Autorská část ve formě cyklu fotografií je rozporuplná. Nejprve směřuje čistě dokumentačním směrem a u některých fotografií je škoda, že autorka rezignovala na uměleckou stránku fotografie. Přesto ale musíme cyklu přiznat ucelenost a smysluplnost. Autorka poté navazuje trojicí dětských portrétů v uniformě, které doplňuje fotografiemi „profesionála fotografa“. Nabízí se zajímavá otázka, proč jsou děti v uniformě neodolatelným fotografickým cílem - oproti reportážní sérii se dostáváme naopak na rovinu naprosto inscenovanou, nereálnou, která je dozajista fotografickým kýčem (nehodnotím negativně) a chybí zde reflexe této proměny přístupu, zamyšlení nad touto rovinou a odůvodnění ze strany autorky, proč spojila takto rozdílné přístupy v celek.

Navržené známkování: